

The background of the poster features several abstract, hand-drawn red lines on a light, textured surface. These lines form various organic, elongated shapes that resemble calligraphic sketches or gestural drawings. Some lines are more defined and continuous, while others are more fragmented and sketchy. The overall effect is one of spontaneous, gestural expression.

MEVAVEU

18.05—
25.06.2023

DE
LAURA
LLANELI

FUNDACIÓ JOAN BROSSA
CENTRE DE LES
ARTS LLIURES

CRÈDITS

MEVAVEU

Idea i creació: Laura Llanelli

Amb el suport de la beca de recerca de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC) de la Generalitat de Catalunya

I la col·laboració de:

Miguel Llanelli, postproducció d'àudios.

Óscar de la Fuente, espacialització i suport tècnic.

Oriol Teixidor, estructures de ferro.

Antonio R. Montesinos, pintura.

Jara Rocha, text de sala.

Metàfora i Estruch fàbrica de creació, espais.

I les veus de Roberte Piqueras, Adrian del Pozo Cortés, Judit Calero, Gabriel Virgilio Luciani, Alexander Arilla, Gegê Schall, Larsen Z Wenzel, Joa Blumenkranz.

Altres veus col·laboradores: Cristian Reverse, Romeo Roxman Gatt, Mireia Oliver, Renato Souza, Maria José Llanelli, Sebastián Jara, Marzia Matarese, Oscar Martín, Lucía C. Pino i Christian García Bello.

INFO ÚTIL

Del 18 de maig al 25 de juny del 2023

Inauguració: 18 de maig a les 18 h

Dissabte 20 de maig, d'11 a 14 h: Taller de cos i veu amb la cantant, professora de cant i artista Tamar McLeod. A les 10 h es farà un passi de la peça sonora.

Dissabte 17 de juny a les 12 h: Safo.exe: l'obra de Safo desde la fi del món. Dissidència sonora i de gènere, concert de Judit K. A les 11 h es farà un passi de la peça sonora.

Horaris d'obertura al públic:

– dimarts, de 15:30 a 20 h

– de dimecres a dissabte, d'11 a 20 h

– diumenge, d'11 a 18 h

Ubicació: Espai B

ENTRADA LLIURE

L'artista Laura Llanelli inaugura Mevaveu, una instal·lació sonora que incideix en l'ús de la veu com a identitat més enllà dels cossos associats a ella. La mostra és el resultat d'un procés d'investigació en relació al so, la veu, el llenguatge i les identitats de gènere. Es podrà veure a l'Espai B del Centre de les Arts Lliures de la Fundació Brossa del 18 de maig al 25 de juny.

Mevaveu investiga la relació que s'estableix entre veu i identitat, en el rol que la veu ocupa a l'hora de definir-nos. Però què passa quan una persona no se sent identificada amb la seva veu o quan no està conforme amb el que la seva veu diu d'ella? La instal·lació analitza quina relació estableixen les persones amb la seva veu i es pregunta si ens podem deslliurar de la identitat concreta que aquesta representa.

La instal·lació consta de vuit altaveus que mostren la veu de diverses persones que en algun moment han sentit disconformitat entre la seva veu i el seu gènere en diferents situacions individuals i col·lectives a manera de composició sonora. Sense mostrar imatges de les persones participants ni revelar les seves identitats de gènere, la mostra evita una assignació binària de les veus.

POSTBROSSA, SUPORT A LA CREACIÓ I LA PRODUCCIÓ

Mevaveu és un dels tres projectes guanyadors de la convocatòria oberta PostBrossa 2022-2023, junt amb Coses que fan crack, de Pere Llobera, i Grafia animada per a després del diluvi, de Laura Ginès. Cada projecte és una instal·lació que parteix d'un joc metafòric com a base de creació i dona importància a l'acció/activació. La dotació econòmica per projecte és de 5.000 €, 1.500 € en concepte d'honoraris i 3.500 € per a la producció.

PostBrossa 2022-2023 és la tercera edició de la beca del Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa destinada a la producció i exhibició de tres instal·lacions artístiques durant la temporada 2022-2023. El passat 17 d'abril la institució va obrir la quarta edició de la convocatòria oberta per a instal·lacions artístiques. Els artistes interessats a participar-hi poden presentar la seva candidatura fins al 22 de juny. D'aquesta manera, l'espai renova el seu compromís per promoure la creació contemporània aportant un suport real a la creació i oferint, al mateix temps, un espai d'exhibició a les propostes guanyadores.

.

En una instalación circular, ocho altavoces reposan sobre unas estructuras forjadas siguiendo las formas del sistema de fonación humano. A partir de un método de espacialización sonora, se distribuyen ambiental y dramáticamente cantos y habla, todo en contra (o a pesar) del sistema binario sexo-género hegemónicamente impuesto (también) sobre las operaciones vocales.

El acento enebé

Un aparataje fonador es co-constituyente, y en él participan desde memorias orales y jergas hiperlocales hasta traumas transgeneracionales, partículas en suspensión, palabros, afirmaciones, cartílagos elásticos, susurros, sustancias varias, atragantes por deseo o gemidos por miedo circulados en el pasado más o menos reciente.

Siempre-ya-ahí, un aparataje apropiadamente impropio, MEVAVEU opera siempre-con. Radicalmente relacional, complejo, coral. En equilibrio sutil y renegociable, inacabado, encarnado. Los mecanismos de inscripción fonética se ocupan de hacer vibrar de una forma muy particular a los modos de existencia respirantes. Suceden así, a través. Voces que vibran a través de unos llamados cuerpos que emiten y se sostienen.

En orientación multifocal, no lineal, Laura Llanelli propone atender a la exuberancia fonética de vocalizaciones cualesquiera. Del querer tal cual, de tal y de cual. Un proceso grupal expansivo, resonante, vibracional. De disidencia infinita, como el ocho pero chueco.

Atmósferas de toxicidad diversa, silencios, inspiraciones, procesos de hormonación sintética, condicionantes de opresión, carraspeo y/o privilegio callado intersectados. Balbuceos, materia mucosa, impugnaciones en proceso de ser enunciadas. Meva de vida meva y de sus dichas vidas. Encontradas siempre-con, emiten en pie de glotis. Alta voz a la altura de las voces encarnadas y vibrantes. Equilibrios traqueales a pesar de quienes les vocean de formas rígidas, en sostenimiento de una frecuencia cisheteropatriarcal plana, straight, monocal y demasiado frecuente, que les dicen de plano y sin espesor.

Disolución oral del acento enebé en una glotopolítica afirmativa ambisonora, situada. Una sonoridad ni identitarista ni finalista ni solucionista ni antagónica y sin embargo sucediendo desde la base, siempre hacia condiciones (más) seguras.

Cuerdas del passing desde dentro. En vibración con entornos inmediatos siempre-ya instituídos con lo nombrable, lo decible, lo atendido y lo entendido. Y por eso mismo, siempre sin mismidad ni ensimismamiento. Siempre sin regímenes de propiedad con respecto a la circulación de lo impropio. La glotis como el más mundano de los campos de batalla, mismamente.

Las materias de lo dicho y su trecho hasta la instalación de los hechos. Las semióticas de los hechos y su trecho hasta la exhalación de lo dicho. Cantos de plumas vocales con refinamientos fuera de tono. Contrasopranos y mezzotenes. Afinados por disidencia. En pie por afinidad.

Jara Rocha, Mayo 2023

SOBRE EL PROJECTE

La nostra veu és un senyal d'identitat. És un tret tan definitori de la nostra persona com ho és la nostra aparença física, ens defineix de manera genuïna. Se'ns reconeix a través d'ella i és l'instrument comú que totes tenim incorporat. Però, estem conformes amb el que la nostra veu diu de nosaltres? Ens agrada la nostra veu?

La veu pot ser una part important de l'afirmació de gènere per a moltes persones trans, no binàries i de gènere divers. Encara que algunes persones la identitat de gènere de les quals difereix del sexe que se'ls va assignar en néixer estan contentes amb les seves veus, unes altres prefereixen canviar la forma en què sonen. Què passa quan la veu no es correspon amb el nostre gènere? Què passa amb les persones que canvien el seu gènere o no es defineixen amb cap? Poden deslligar-se de les connotacions de la seva veu?

La instal·lació sonora Mevaveu es pregunta quina relació estableixen les persones amb la seva veu i, si més enllà que decideixin canviar el seu gènere o aparença física, senten la necessitat de modificar o imposter la seva veu. Té la veu realment gènere?

Per abordar aquestes preguntes, Mevaveu ha reunit a un grup de persones interpel·lades per les qüestions proposades i hi intenta donar resposta tant a nivell individual com col·lectiu a partir d'entrevistes, reflexions grupals i la formació d'un cor genderless.

L'ESTRUCTURA DE LA INSTAL·LACIÓ

Mevaveu consta de vuit altaveus que mostren la veu de diverses persones que en algun moment han sentit disconformitat entre la seva veu i el seu gènere en diferents situacions individuals i col·lectives a manera de composició sonora. Sense mostrar imatges de les persones participants ni revelar les seves identitats de gènere, la mostra evita una assignació binària de les veus.

Per sostenir aquests altaveus s'han dissenyat uns peus d'altaveu que sorgeixen a partir de formes extreïdes del sistema fonador, és a dir, de totes les parts del nostre cos que fem servir per generar la veu. A partir de dibuixos, els quals es poden veure a la paret de l'exposició, s'han seleccionat algunes de les formes que posteriorment han passat al format tridimensional en ferro, combinades i modificades per generar estructures estables. La paleta de color utilitzada agafa com a referència els tons rosats i vermellosos que es troben en les parts internes del cos.

ACTIVITATS RELACIONADES

Dissabte 20 de maig, d'11 a 14 h

Taller de cos i veu amb Tamar McLeod

Formació amb la cantant, professora de cant i artista Tamar McLeod en la qual aprendrem a utilitzar la nostra veu amb tècnica i respiració per a acabar formant un cor. La majoria de les persones no fan servir la seva veu cantada en situacions públiques per por de no encaixar en les convencions del que és "cantar bé". Això no passa en altres cultures, en les quals s'entén el cant com una celebració col·lectiva més enllà de les convencions. Si la veu és l'instrument comú que tenim totes, hauríem de conèixer el seu funcionament i explorar-lo de manera individual i col·lectiva.

A les 10 h es farà un passi de la peça sonora Mevaveu.

Dissabte 17 de juny a les 12 h

Safo.exe: l'obra de Safo desde la fi del món. Dissidència sonora i de gènere.

Presentació del darrer projecte de Judit K., multi-instrumentista i cul inquiet en constant transformació. Obsessionada amb el DIY (Do It Yourself), s'autoprodueix gran part del seu treball, des de la composició musical fins al muntatge de videoclips. Exteclista d'Obsidian Kingdom, durant els últims anys ha anat compaginant la seva activitat en diversos projectes musicals amb l'activisme transfeminista. Actualment, centra el pes del seu so en sintetitzadors i beats electrònics, que acompanyen la seva veu.

El seu darrer treball, Frontera Rara (2021), està escrit des de la frontera entre somni i vigília, entre memòria i present. És una conversa amb la veu que ens descriu el passat quan recordem i ens explica els somnis quan despertem. Una veu que som nosaltres, però no del tot; una creativitat que no controlem i que cal mirar des de la fascinació, la sorpresa, el joc.

A les 11 h es farà un passi de la peça sonora Mevaveu.

LAURA LLANELI (Granada, 1986)

Resideix i treballa a Barcelona. Va cursar estudis musicals i Diplomatura en Disseny Gràfic. També és llicenciada en Belles arts, Màster en Art Sonor i Màster en formació del professorat per la Universitat de Barcelona. Està representada per ADNgaleria i entre els seus premis destaquen Art For Change 2019, Premi Miquel Casablanca 2018, Premi Embarrat 2017 i Barcelona Producció 2014. Les seves exposicions i performances s'han mostrat de manera individual i col·lectiva en espais nacionals i internacionals com Fundació Joan Miró, Casal Solleric, Art3, Eufònic o Tsonami IX. Actualment, treballa com a docent i tutora a Metàfora Studio Arts i a la Universitat de Barcelona.

El seu treball explora la relació entre la producció i experiència sonora, el llenguatge i les pràctiques de les arts visuals contemporànies. Emfatitza en l'impacte de les variacions sobre patrons i estructures estables en uns certs productes culturals, posant a prova la resistència del llenguatge com a codi o el so com a icona social. El seu treball se centra en la producció, educació i recerca artística/musical i els seus projectes es formalitzen en concerts, instal·lacions, performances, o publicacions.

[Web de Laura Llaneli](#)

AMB EL SUPORT DE:

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

FINANÇAT PER LA UNIÓ EUROPEA - NEXT GENERATION EU:

ENTITAT PROTECTORA

